

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

mod

Biintervenienter:

I tidligere instanser er afsagt dom af retten i Odense og af Østre Landsrets

I denne sag blev af **H Ø J E S T E R E T** onsdag den
afsagt følgende

D O M:

Den indankede dom er afsagt af Østre Landsret.

I pådømmelsen har deltaget syv dommere:

Appellanterne, har prin-
cipalt påstået stadfæstelse af byrettens dom og har subsi-
diært påstået indstævnte, tilpligtet
at nedsætte restgælden pr. 30. september 1990 på appellan-
ternes lån til 97.893,81 kr.

Indstævnte har påstået stadfæstelse af landsrettens

dom.

Forbrugerrådet og Finansrådet er for Højesteret indtrådt som biintervenienter til støtte for henholdsvis appellanterne og indstævnte.

Appellanterne har i første række støttet deres påstande på en fortolkning af låneaftalen. Subsidiært har de gjort gældende, at de i overensstemmelse med Pengereguleringsankenævnets praksis har krav på godtgørelse for skuldede forventninger. Særligt for så vidt angår deres subsidiære påstand har de anført, at de i hvert fald må have krav på regulering indtil oktober 1990, da de blev bekendt med, at banken havde angivet lånets løbetid forkert.

Højesterets bemærkninger.

Højesteret finder det godtgjort, at det i overensstemmelse med lånetilbuddet var aftalt, at den månedlige ydelse på 2.700 kr. ikke skulle betales i månederne juni og december, og at banken således begik en fejl ved beregningen af lånets løbetid. Det må endvidere anses for godtgjort, at appellanterne ved lånets stiftelse hverken vidste eller burde have vidst, at der forelå en fejl.

Fem dommere -

- udtaler herefter:

På den anførte baggrund må der gives appellanterne dhold i, at de som følge af ændringen af tidspunktet for lånets udløbstid var udsat for skuffede forventninger. Det kan dog samtidig lægges til grund, at det ændrede udløbstidspunkt ikke medførte noget økonomisk tab, der ud fra al-

mindelige erstatningsregler kunne begrunde appellanternes krav.

Appellanterne har ved låneaftalen påtaget sig en sædvanlig forpligtelse til at tilbagebetale lånet med tillæg af den til enhver tid gældende rente, der ved lånoptagelsen udgjorde 14% årligt. Bankens fejlagtige angivelse i låneaftalen af lånets løbetid kan ikke ud fra aftaleretlige synspunkter føre til, at appellanterne delvis frigøres fra deres grundlæggende forpligtelse i henhold til aftalen til at tilbagebetale lånet med renter.

De forventningssynspunkter, som er anvendt af Pengeinstitutankenævnet, findes ikke at give hjemmel hverken for appellanternes principale eller for deres subsidiære påstand. Behovet for eventuelt at kompensere forbrugere for skuffede forventninger som følge af fejlagtige oplysninger som de omhandlede må vurderes ud fra bredere retspolitiske synspunkter og ses i sammenhæng med, hvilke andre forbrugerbeskyttende foranstaltninger der kan anvendes i den forbindelse. Sådanne foranstaltninger, herunder en eventuel hjemmel til at yde økonomisk godtgørelse, må i givet fald tilvejebringes af lovgivningsmagten.

Som følge af det anførte stemmer disse dommere for at stadfæste landsrettens dom.

Dommerne

udtaler:

Låneaftalen indeholdt en forpligtelse for appellanterne dels til at tilbagebetale lånets hovedstol på 125.000 kr. med tillæg af renter, dels til at betale 2.700 kr. pr. måned i 10 måneder om året i en periode, der under forud-

sætning af vændret rente var på ca. 6 år. Disse to fastsættelser af appellanternes betalingsforpligtelse var uoverensstemmende. Det er banken, der som den professionelle part har formuleret lånedokumentet. Vi lægger til grund, at banken - også på baggrund af forhandlingerne om dens overtagelse af appellanternes låneengagement med Bikuben - var klar over, at det var af væsentlig betydning for appellanterne, at den månedlige ydelse var 2.700 kr. i 10 måneder årligt og løbetiden ca. 6 år. På dette grundlag finder vi, at banken er nærmest til at bære risikoen for den uoverensstemmelse, der kom til at fremgå af låneaftalen, og at dens forrefter må forstås således, at appellanterne har krav på, at deres samlede betalingsforpligtelse udgør 2.700 kr. om måneden i 10 måneder i ca. 6 år. Det forhold, at appellanterne ca. 2 år efter låneaftalens indgåelse blev opmærksomme på uoverensstemmelsen, kan ikke føre til nogen ændring heri, og der er ikke i øvrigt oplyst omstændigheder, der kan begrunde en eventuel nedsættelse af appellanternes krav efter deres principale påstand. Vi stemmer derfor for at stadfæste byrettens dom.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for Højesteret til den anden part eller til statskassen.

-00000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 1. november 1995.